

ΕΤΟΣ 54ον

12 Νοεμβρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (2789)

Ο ΠΛΗΣΙΟΝ

«τίς ἐστί μου πλησίον;»

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή κάνει λόγο γιὰ τὴν ἀγάπην, τὸ κεντρικότερο σημεῖο τοῦ Χριστιανισμοῦ. Αὐτὴ ὅμως εἶναι ἡ μᾶλλον πρέπει νὰ εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερο χαρακτηριστικὸ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, τῆς καθημερινῆς ζωῆς μας.

Εἶναι σωστό καὶ κατανοητό, γιὰ παράδειγμα, ἐνῶ βιάζεσαι νὰ πᾶς στὴ δουλειά σου, στὸ γραφεῖο σου, στὶς ὑποθέσεις σου, νὰ σταματήσεις στὸν δρόμο γιὰ νὰ βοηθήσεις κάποιον πάσχοντα μὲ κίνδυνο νὰ καθυστερήσεις, νὰ ζημιωθεῖς, ἴσως καὶ νὰ παρεξηγηθεῖς; Ἡ ὀργάνωση καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς, τὸ πρόγραμμα καὶ οἱ διάφορες ἀσχολίαι διώχνουν πολλὰς φορές τὰ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ κάνουν δύσκολη τὴν ἐφαρμογὴ τῆς στὸν πλησίον.

Ὁ «ἄλλος» ὡς πλησίον

Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ἀπάντηση πού δίνει ὁ Χριστὸς στὸν νομικὸ τῆς σημερινῆς περικοπῆς. Ἐνῶ ὁ νομικὸς ρώτησε, ποίος εἶναι ὁ πλησίον του, ὁ Χριστὸς ἀπάντησε ρωτώντας τον, ποίος γίνεται πλησίον στὸν συνάνθρωπό του. Ἡ μετατροπὴ τοῦ ἐρωτήματος ὀδηγεῖ καὶ στὴν ἀπάντησή του: Πλησίον εἶναι ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὅταν τὸν προσεγγίζουμε «ποιοῦντες τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ» (Λουκ. 10, 37). Ὁ σεβασμὸς τοῦ «ἄλλου» θεμελιώνεται στὴν ιδιότητά του ὡς δημιουργήματος «κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν» Θεοῦ. Καὶ ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ πλησίον βρίσκεται στὴν θεώρησή του ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Κατατοπιστικὴ γιὰ τὴ θεώρηση τοῦ «ἄλλου» ὡς πλησίον εἶναι ἡ ἀπάντηση πού ἔδωσε ὁ ἀββᾶς Ποιμένας σὲ κάποιον πού τὸν ρώτησε σχετικά: «Ἐμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοί μας ἀποτελοῦμε δύο εἰκόνας. Ὅποιος προσέχει τὸν ἑαυτὸ του καὶ τὸν κατηγορεῖ γιὰ τὰ σφάλματά του, βρίσκει τὸν ἀδελφὸ του καλὸ. Ὅποιος ὅμως θεωρεῖ καλὸ τὸν ἑαυτὸ του, βρίσκει κακὸ τὸν ἀδελφὸ του».

Ὁ Χριστὸς ὡς πλησίον

Ὁ Χριστὸς ἦρθε στὸν κόσμον ὡς Μεσσίας, δηλαδή ὡς Σωτήρας καὶ μεσίτης μετα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ι' 25-37)

Τό πρόσωπο τοῦ πλησίον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καί λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομῆσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὅρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινε ἀπὸ Ἱερουσαλῆμ εἰς Ἱεριχὴν, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ Ἱερεὺς τις κατέβαινε κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχασθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν, πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

ξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Καὶ πραγματοποιεῖ τὸ ἔργο αὐτὸ προσεγγίζοντας τὸν ἄνθρωπο ὡς πλησίον. Ἐμφανίζεται ὡς πεινασμένος, διψασμένος, ξένος, γυμνός, ἄρρωστος, φυλακισμένος πού χρειάζεται βοήθεια, φιλοξενία καὶ συμπαράστασι. Ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ἐξαρτᾶται, ἐάν δεχθεῖ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὴν ἔλευσή του. Καὶ ἂν προσφέρει στὸν Χριστὸ τροφή, πόσι, στέγη, βοήθεια, τότε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς γίνεται γι' αὐτόν τροφή, πόσι, στέγη, βοήθεια καὶ αἰώνια ζωὴ (Ματθ. 25, 42-43). Στὸ πρόσωπο τοῦ πλησίον ὑπάρχει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Γι' αὐτὸ κάθε προσφορά πρὸς τὸν πλησίον ἀποτελεῖ προσφορά πρὸς τὸν Χριστό. Καὶ κάθε ἄρνησι προσφορᾶς πρὸς τὸν πλησίον ἀποτελεῖ ἄρνησι προσφορᾶς πρὸς τὸν Χριστό. Ἡ πραγματικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου βρίσκεται στὸ πρόσωπο τοῦ πλησίον του.

Ἀνθρώπινα δικαιώματα

Ὅσες οἱ διεθνεῖς διακηρύξεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ἦνε ὅτι οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται καὶ παραμένουν ἐλευθεροὶ μὲ ἴσα δικαιώματα. Παρ' ὅσες ὅμως τίς καλές προθέσεις τῶν διακηρύξεων αὐτῶν, οἱ ἄνθρωποι πού γεννιοῦνται στὸν κόσμον δὲν ἔχουν ἀντικειμενικὰ τίς ἴδιες δυνατότητες καὶ εὐκαιρίες στὴ ζωὴ. Ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους ὑπάρχουν ὑγιεῖς καὶ ἀσθενεῖς, ἀρτιμελεῖς καὶ ἀνάπηροι, δυνατοὶ καὶ ἀδύνατοι, εὐφυεῖς καὶ ἀπλοῖκοί, ἱκανοὶ καὶ ἀνίκανοι. Ἄλλοι γεν-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἓνας νομικός πλησίασε τὸν Ἰησοῦ μὲ τὸν σκοπὸν νὰ τὸν πειράξῃ καὶ τοῦ εἶπε, «Διδάσκαλε, τί νὰ κάνω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον;». Αὐτὸς δὲ τοῦ εἶπε, «Εἰς τὸν νόμον τί εἶναι γραμμένον; Τί διαβάζεις;». Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, «Νὰ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεὸν σου μὲ ὅλην τὴν καρδιά σου καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιά σου καὶ τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν ἑαυτὸν σου». «Ὅρθά ἀποκρίθηκες», εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «κάνε αὐτὸ καὶ θὰ ζῆσῃς». Ἐκεῖνος ὁμως ἤθελε νὰ δικαιώσῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ εἶπε εἰς τὸν Ἰησοῦν, «Καὶ **ποιὸς εἶναι ὁ πλησίον μου;**». Ὁ Ἰησοῦς ἀπάντησε, «Κάποιος κατέβαινε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν Ἱεριχώ καὶ ἔπεσε σὲ ληστιάς, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ τὸν ἐγδυσαν καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν, ἔφυγαν καὶ τὸν ἄφησαν μισοπεθαμένον. Κατὰ σύμπυωσιν ἓνας ἱερεὺς κατέβαινε εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον ἀλλ' ὅταν τὸν εἶδε, ἐπέρασε ἀπὸ τὸ ἀπέναντι μέρος. Ὁμοίως καὶ ἓνας Λευΐτης, ὅταν ἔφθασε εἰς τὸν τόπον καὶ τὸν εἶδε, ἐπέρασε ἀπὸ τὸ ἀπέναντι μέρος. Ἐνας ὁμως Σαμαρείτης, ἐνῶ ἐβάδιζε, ἔφθασε κοντά του καὶ ὅταν τὸν εἶδε, τὸν σπλαγχνίσθηκε. Τὸν ἐπλησίασε, ἔδεσε τὰ τραυμάτα του, ἀφοῦ τὰ ἄλειψε μὲ λάδι καὶ κρασί, τὸν ἀνέβασε εἰς τὸ δικό του ζῶον καὶ τὸν ἔφερε εἰς ἓνα ξενοδοχεῖον καὶ τὸν περιποιήθηκε. Ὅταν ἔφυγε, τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἐβγαλε δύο δηνάρια καὶ τὰ ἔδωκε εἰς τὸν ξενοδόχον καὶ τοῦ εἶπε, "Περιποιήσου τον καὶ ὅ,τι δῆποτε δαπανήσῃς ἐπὶ πλέον, ἐγὼ θὰ σοῦ τὸ ἀποδώσω ὅταν ἐπιστρέψω". Ἀπὸ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ποιὸς σοῦ φαίνεται ὅτι ἐγίνε πλησίον εἰς ἐκεῖνον πού ἔπεσε εἰς τοὺς ληστιάς;». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, «Αὐτὸς πού τοῦ ἔδειξε τὴν εὐσπλαγχνίαν». Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Πήγαινε καὶ κάνε καὶ σύ τὸ ἴδιο».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νιοῦνται σὲ πλοῦσιες χώρες καὶ ἄλλοι σὲ φτωχές. Ἦ ἄλλοι σὲ πολιτισμένες καὶ ἄλλοι σὲ ἀπολίτιστες περιοχές. Ἦ ἄλλοι σὲ φιλελεύθερα καὶ ἄλλοι σὲ τυραννικά καθεστώτα. Πῶς λοιπὸν ὄλλοι αὐτοὶ μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὅτι εἶναι καὶ παραμένουν ἐλευθεροὶ καὶ μὲ ἴσα δικαιώματα;

Τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου κατοχυρώνονται, ὅταν συνδέονται μὲ τὰ δικαιώματα τοῦ Θεοῦ. Τὰ δικαιώματα τοῦ Θεοῦ, πού ἐπιβάλλουν καὶ τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν του, συνεπάγονται τὴν ἐφαρμογὴ τῆς δικαιοσύνης στὴν καθημερινὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν τὰ δικαιώματα αὐτὰ γίνονται σεβαστά, τότε γίνονται σεβαστά καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου.

Καταξίωση ἐν Χριστῷ

Τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ τόπος τῆς σωτηρίας καὶ τῆς καταξίσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ πιστός, πού ζεῖ ὡς μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μετέχει στή χαρὰ καὶ τῇ ἰλύτῃ τοῦ πλησίον του. Βλέπει τίς ὑποθέσεις τοῦ ἄλλου ὡς δικές του ὑποθέσεις· καὶ τὰ κατορθώματά του ὡς κατορθώματα ὁλόκληρου τοῦ σώματος. Αὐτὸ ὁμως ἀπαιτεῖ συντριβὴ τῆς ἐγωιστικῆς ἀπομονώσεως καὶ τὴν ἄρση τῆς ἀντιπαραθέ-

12 Νοεμβρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ
Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 616-20),
Νείλου ὀσίου τοῦ μυροβλήτου († ε΄ αἰ.).
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. θ΄ 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Νοεμβρίου, Θ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.

σεως πρὸς τὸν πᾶσιον. Οἱ πιστοὶ ἐνώνονται σὺν τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀδιαίρετα μέλη του. Ὁ ἁγιασμός τοῦ καθενὸς προσλαμβάνει οἰκουμηνικὰ διαστάσεις, γιὰ τὸ πρόσωπό του συγκεφαλαιώνεται ὁλόκληρος ὁ κόσμος.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς σήμερα μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ κόσμος μοιάζει μὲ νοσοκομεῖο, ὅπου ὁ καθένας νοσηλεύεται γιὰ κάποια ἀρρώστια. Ὅταν ὁ χριστιανὸς φροντίζει γιὰ τὴν θεραπεία του, δὲν κατακρίνει τὸν ἄλλο γιὰ τὴν ἀρρώστια του.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ: Δραγατσανίου 2, Πλατ. Κλαυθμώνος, Τ.Κ. 105 59, Τηλ. 210-3310.977, 210-3228.637 (καὶ Fax), Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν (Ε.Κ.Π.Α) Πανεπιστημιόπολη-Ζωγράφου, Τηλ. 210-7275.853, Κεντρικὴ διάθεση, Ἰασιῶ 1, Τ.Κ. 115 21, Τηλ. 210-7272.381, Fax 210-7272380.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ἐθνικῆς Ἀμύνης 9α καὶ Τσιμισκῆ, Τ.Κ. 546 21, Τηλ. 2310-275.126, Fax 2310-278.559.

ΠΑΤΡΑ: Ρ.Φεραῖου 143 καὶ Φιλοποίμενος 24, Τ.Κ. 262 21, Τηλ. καὶ Fax 2610-223.110.

**Ἀκοῦστε τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ΤΩΡΑ καὶ ΔΟΥΦΟΡΙΚΑ**

Γιὰ περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἄττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας σὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm